

vold, hvorpaa Synsmændenes og eventuelt Landvæsencommissionens Kjendelser i den Retning kunne støttes. Dette er en Forbring, der maa gjøres saavel i de enkelte Parters som i de afgjørende Myndigheders Interesse. Hvad og hvormeget der skal sættes ind i Loven i denne Henseende, kan være tvivlsomt, men Grundfætningerne, Hovedreglerne, bør vistnok findes i selve Loven. Det har derimod været Gjensstand for Overveielse i Udvalget, om det ikke maatte være hensigtsmæssigt, tilbeels i Lighed med hvad der er bestemt i Forordningen af 29de Juli 1846 § 39, at overlade det til Amtsraadet, efter at have modtaget Forslag og Betænkninger fra vedkommende Sogneraad, i særlige Reglementer for Amtsraadskredsen, — efter Omstændighederne med større eller mindre Forffjelligheder for visse Dele deraf —, at give de nærmere detaillerede Bestemmelser, igjennem hvilke Lovens almindelige Hovedregler skal bringes til praktisk Anvendelse paa de forffjellige Steder i Landet. Ligesom de i Forordningen 1846 § 39 omtalte Instruotioner for Vandsynsmændene imidlertid, saavidt vides, factisk i det Væsentlige indskrænke sig til en maaste noget udførligere Fremstilling, i en mere overfluelig Form, af selve de i Forordningens § 43 givne almindelige Regler, uden egentlig at tilføie noget Nyt, saaledes kunde det vistnok være tvivlsomt, om det paa det her omhandlede Omraade vilde vise sig gjørligt for Amtsraadet at give andre og mere detaillerede Bestemmelser angaaende Hegnens Bestaafenhed, om de Tilfælde, hvori Forandring skal kunne forlanges, og om de heraf opstaaende Forholds Ordning, end de allerede i selve Loven indeholdte almindelige Regler, uden, mere end helbigt, at binde den paa et saglyndigt Skjøn over alle de tilstedeværende factiske Forhold støttede Afgjørelse i det enkelte Tilfælde. Hermed skal dog ikke være bestridt, at det vel kan have sin Rytte, at der, paa Grundlag af og i Overensstemmelse med Loven, udarbejdes en Instrux eller Veiledning for Hegnsynsmændene, forsaavidt disse igjennem en saadan Instrux muligens ville have lettere ved at blive fortrolige med Lovens Regler, der af dem skulle bringes til Anvendelse.

Hvad nu de Hovedregler angaaer, der skal ubtales i Loven, har Udvalget meent, at der vilde være mindre Betænknelighed ved at give endog temmelig detaillerede Bestemmelser med Hensyn til nye Hegn. Som en Anthydning i denne Retning bemærkes, at Udvalget havde tænkt sig, at Loven burde ubtale, at i Fremtiden Ingen, uden Overenskomst med Naboen, er berettiget til at danne nyt Hegn ved at plante høstammede Pile eller Popler eller andre egentlige Træer, saalidt som til paa sin egen Grund at plante saadanne saa nær ved Grændseffjellet, at deres Grene hænge ud over Naboens Jord, dertil dog ikke Grøft eller Gjerde medregnet, eller til paa Jordvold, eller paa jævn Grund, at plante Hæl eller Buske, der naae over 2 à 4 Alen i Høiden og 1½ à 3 Alen i Bredden, i hvilken Henseende der i et enkelt Tilfælde blandt Andet vil være at tage Hensyn til, om Hegnet gaar i Retningen Ost—Vest eller Nord—Syd.

Hvad de allerede tilværende Hegn angaaer, bør Loven vistnok ubtale den almindelige Hovedregel, at Hegnet ikke maa benyttes paa en saadan Maade, at det bliver til Skade for Naboen, navnlig derved, at store Træer eller Buske opelstes paa samme, der skygge ind over Naboens Grund og styde deres Rødder ind i hans Mark; men nærmere i Loven at bestemme, naar Saadant skal anses at finde Sted, navnlig ved at sætte visse Maal for Trærnes og Buskens Høide og Brede, turde være misligt. Afgjørelsen deraf maatte altsaa i det enkelte Tilfælde overlades til Synsmænd og Landvæsencommissioner, efter behørigt Hensyn til klimatiske Forhold, Vindretning, Trærnes Art og Bestaafenhed m. v., hvorom Loven iøvrigt ogsaa formeentlig kunde og burde give de ganske almindelige Regler. Naar det saaledes i Loven bestemmes som almindelig Regel, at en Benyttelse af et Hegn, der i det enkelte Tilfælde skjønnes at være til Skade for Naboen, af denne kan formenes, at altsaa efter Omstændighederne et Hegn kan forbrødes forandret, navnlig Træer og Buske paa et saadant ryddede, bliver det imidlertid formeentlig nødvendigt tillige at give Bestemmelser i Loven om, at der ved slike tvungne Forandringer eller Rydninger af Hegn bør tages et billigt